

Sygn. akt V U 393/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r. w Kaliszu

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 marca 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 7 marca 2013 r., znak (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. S. emeryturę poczynając od dnia (...).

UZASADNIENIE

W dniu 21.02.2013 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla J. S..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 07.03.2013 r., w sprawie (...), odmówił J. S. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 15.03.2013 r. wniósł odwołanie J. S., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca, w okresie od 20.10.1975 r. do 09.04.1985 r. i od 01.07.1994 r. do 30.06.1995 r., w Państwowym Ośrodku (...) w B., którego następcą prawnym jest firma (...) S.A. w B., na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, oraz w okresie od 01.10.1988 r. do 30.06.1994 r. w tym samym zakładzie na stanowisku magazyniera bazy paliw, na których to stanowiskach wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania J. S..

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 27 lat, 4 miesiące i 5 dni.

Odwołujący nie należy do OFE. Odwołujący posiadał status pracownika. Stosunek pracy został rozwiązany na dzień 31.12.2012 r. Odwołujący obecnie pozostaje w zatrudnieniu.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 20.10.1975 r. do 09.04.1985 r. i od 01.07.1994 r. do 30.06.1995 r. w Państwowym Ośrodku (...) w B., na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, oraz od 01.10.1988 r. do 30.06.1994 r. na stanowisku magazyniera bazy paliw w tym samym zakładzie.

Odwołujący w okresie od 01.09.1971 r. do 31.07.1995 r. zatrudniony był w Państwowym Ośrodku (...) w B.. Przedsiębiorstwo to ulegało restrukturyzacji i przybierało różne nazwy, ostatnio (...) S.A w B.. Zajmowało się naprawami sprzętu dla rolnictwa, w szczególności traktorów, przyczep, wózków widłowych oraz zaopatrzeniem terenu w paliwa. Posiadało swoje zbiorniki paliw i dystrybutory. Rozprowadzało tygodniowo kilka cystern paliw o pojemności ponad 60 tys litrów, a także oleje. W świadectwie pracy z dnia 31.07.1995 r. wskazano jako stanowisko odwołującego, elektryk, kierowca, magazynier bazy paliw, ostatnio na stanowisku ślusarz kierowca.

Przedsiębiorstwo już wtedy pod nazwą (...) S.A. w B. wystawiło odwołującemu w dniu 31.07.1995 r. świadectwo pracy w szczególnych warunkach. Wskazano okres pracy od 20.10.1975 r. do 09.04.1985 r. i od 01.07.1994 r. do 30.06.1995 r., stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego oraz Wykaz A Dział VIII poz. 2 punkt przepisów Rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze oraz okres od 01.10.1988 r. do 30.06.1994 r. na stanowisku magazyniera bazy paliw oraz Wykaz A Dział IV poz. 19 punkt 3 przepisów ogólnych.

W kwestionariuszu osobowym z dnia (...)r. wpisano stanowisko odwołującego – kierowca. Podobnie w karcie obiegowej zmiany z dnia 27.10.1973 r., W umowie o pracę z dnia 01.09.1971 r. stanowisko odwołującego określono jako elektryk. W angażu z dnia 20.10.1975 r. stanowisko odwołującego określono jako kierowca. W wynagrodzeniu wskazano dodatki za rodzaj pojazdu. Podobnie w angażu z dnia 03.11.1975 r., z dnia 20.02.1977 r. 01.08.1977 r., 17.09.1977 r.. w piśmie z dnia 19.09.1977 r. odwołującemu przyznano dodatek za pracę w warunkach szkodliwych do każdej godziny pracy. Stanowisko odwołującego jako kierowca określono w angażach z dnia: 01.10.1977 r., 29.10.1977 r. W tym ostatnim wskazano dodatek za rodzaj pojazdu i jazdę z przyczepą. Stanowisko odwołującego jako kierowca określono w: angażu z dnia 29.05.1979 r., 17.01.1980 r., 01.07.1980 r., 31.10.1980 r., 29.07.1981 r., 24.08.1981 r., 02.01.1982 r., 01.02.1982 r., 07.07.1982 r., 12.10.1982 r., 06.03.1984 r. 03.04.1985 r. Z dniem 10.04.1985 r. stanowisko kierowcy zmieniono odwołującemu na stanowisko samodzielnego kontrolera jakości. Z pisma z dnia 02.10.1989 r. wynika, iż z odwołującym zawarto umowę o odpowiedzialności materialnej na stanowisku magazyniera w magazynie paliw. Z angażu z dnia 04.10.1989 r. wynika, iż odwołującemu z dniem 01.10.1989 r. powierzono stanowisko magazyniera na bazie paliw. Zakres czynności magazyniera bazy paliw odwołujący otrzymał w dniu 02.10.1989 r. Z tytułu tej pracy z dniem 01.05.1991 r. odwołującemu przyznano dodatek za pracę w warunkach niebezpiecznych. W angażu z dnia 01.07.1992 r. wskazano stanowisko odwołującego magazynier-kontroler jakości. W dniu 01.07.1993 r. odwołujący podpisał umowę o odpowiedzialności materialnej w magazynie jako magazynier. Z dniem 01.10.1994 r. w drodze wypowiedzenia odwołującemu powierzono stanowisko ślusarz-mechanik. Tak określono stanowisko odwołującego w angażu z dnia 01.02.1995 r. oraz w karcie obiegowej zmiany z dnia 01.07.1995 r.

Prawo jazdy kategorii C i E odwołujący posiada od 17.04.1975 r.

Odwołujący wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 20.10.1975 r. do 09.04.1985 r. i od 01.07.1994 r. do 30.06.1995 r., natomiast w okresie od 01.10.1989 r. do 30.06.1994 r. odwołujący wykonywał pracę magazyniera w magazynie paliw. Po opuszczeniu magazynu paliw odwołujący nadal

kierował samochodem ciężarowym. Nie pracował jako ślusarz mechanik, gdyż nie miał takich kwalifikacji. Jako magazynier w magazynie paliw odwołujący wydawał i przyjmował paliwa i oleje.

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A, Dział VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, natomiast w wykazie A Dział IV poz. 19 praca przy przetwórstwie, magazynowaniu, przepompowywaniu, przeładunku, transporcie oraz dystrybucji ropy naftowej i jej produktów (dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków L. D. i G. W., akta osobowe odwołującego).

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz. 353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymaga także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Warunek rozwiązania stalunku pracy nie obowiązuje od 01.01.2013 r.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 27 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie istnieje pod inną nazwą i w innej formie organizacyjnej. Wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okresy.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 20.10.1975 r. do 09.04.1985 r. i od 01.07.1994 r. do 30.06.1995 w Państwowym Ośrodku (...) w B. oraz od 01.10.1989 r. do 30.06.1994 r. na stanowisku magazyniera bazy paliw w tym samym zakładzie. Wystawione świadectwo pracy w szczególnych warunkach rozminęło się jedynie z treścią akt osobowych co do daty początkowej pracy odwołującego jako magazynier. Być może odwołujący pracę tę wykonywał wcześniej, a angaż wypełniono później lecz świadkowie i odwołujący nie pamiętają dokładnie kiedy odwołujący tę pracę zaczął.

Odwołujący wykazał okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd orzekł jak w wyroku.